

РЕШЕНИЕ

№ 5663

гр. София, 25.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 19.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6030** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 154, ал.5 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба от И. П. А. срещу Отказ рег. № 226р-17488/25.04.2023г. за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана на Началника на 02 РУ - СДВР, потвърден с Решение № 513р55329/30.05.2023г. на директора на СДВР. С жалбата се иска отмяна на постановеното от директора на СДВР решение и издаването на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие, както и присъждане на разноски. Изложени са твърдения за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и необоснованост.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез пълномощника си поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът – Началникът на 02 РУ към СДВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Представя писмени бележки и претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Производството по издаване на оспорения административен акт е започнало със заявление с вх. № 134000-1822/14.06.2022г. по описа на 02 РУ – СДВР за издаване на

разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие за самозащита, депозирано от оспорващия до началника на 02 РУ - СДВР. Към преписката са приложени: Медицинско удостоверение № 6999 от 02.06.2022г. от Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“, че не се установяват психични заболявания на лицето към момента на прегледа и, че не се води на диспансерен отчет; Свидетелство за съдимост от СРС от 31.05.2022г. с отбелязване, че лицето не е осъждано; удостоверение вх. № FO-08145/02.06.2022г.от НСлС, че към момента на издаването няма данни за обвинения по неприключили наказателни производства срещу оспорващия; удостоверение за завършен курс за безопасно боравене с огнестрелно оръжие № 639 от 2006г., издадено от СДВР-МВР; диплома за завършено средно специално образование № 039901 на И. П..

На основание чл. чл. 2, ал. 1 и чл. 9, ал. 2 и ал. 3 от Заповед № 1з2263/06.11.2012 г. на МВР, и чл.58, ал. 1, т. 4, 5, 6, 7 и 8, от ЗОБВВПИ е разпоредено да се извърши проучване на лицето, във връзка с подаденото от него заявление.

С докладна записка с рег. № 226р-23651 от 22.06.2022г. на ПИ В. Б., началникът на сектор „ОП“, 02 РУ-СДВР е информиран, че при извършената проверка в наличната документация се е установило, че няма данни за психично заболяване на лицето, както и същото да е задължително настанявано в лечебни заведения по глава пета, раздел II от Закона за здравето или да е лекувано от употреба на наркотични вещества. На следващо място се сочи, че не са установени данни спрямо лицето през последните три години да са налагани мерки по Закона за защита от домашното насилие, както и преписки във връзка с нарушаване на обществения ред.

Видно от докладна записка с рег. № 226р-35252/26.09.2022г., издадена за сведение на началника на 02 РУ-СДВР, от проверка в Единния информационен регистър на МВР-ЦИС „Полиция-КОС“ е установено, че през 2016г. срещу А. е образувана преписка ЗМ № 202/2016г. по описа на РИ-Кула за деяние по чл. 331, ал. 1 от Наказателния кодекс – палеж по непредпазливост, без да му е повдигнато обвинение. От 2016 г. до 2022 г. не са установени данни, че на И. П. А. са повдигнати или образувани досъдебни производства за извършени умишлени престъпления от общ характер и не се установени данни да са му налагани административни наказания по чл. 2186 от НК.

С решение на Началника на 02 РУ - СДВР, е съставен Отказ, с рег. № 226р-1992/17.01.2023г. по описа на 02 РУ - СДВР, относно издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана. Мотивите за постановяване на отказа са, че посочените в заявлението причини за притежаването на оръжие за самоотбрана и охрана на семейството в качеството на физическо лице на И. А. не обосновават необходимост от притежаване на огнестрелно оръжие за самоотбрана.

С жалба с вх. № 513000-9557/09.02.2023г., по описа на СДВР, И. А., обжалва отказа на Началника на 02 РУ – СДВР и с Решение рег. № 513р- 24086/07.03.2023г. Директора на СДВР отменя постановения отказ поради неспазване на законоустановените срокове по чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ и на основание чл. 97, ал. 2 от АПК, разпорежда Началника на 02 РУ - СДВР да преразгледа искането на И. П. А. за издаване на разрешение за придобиване, чрез закупуване на един брой късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана и самоотбрана в сроковете, посочени в ЗОБВВПИ.

На основание издаденото решение на Директора на СДВР в Група КОС - 02 РУ – СДВР е извършена допълнителна проверка по Преписка с вх. №

134000-1822/14.06.2022 г., по описа на 02 РУ - СДВР, от която проверка е установено, че някои от документите, подадени от жалбоподателя, са с изтекъл срок на валидност, за което той е уведомен писмено.

С писмо с вх. № 134000-839/28.03.2023 г., А., е предоставил допълнителни мотиви, които обосновават необходимостта от притежаване на огнестрелно оръжие за самоотбрана, като към писмото е приложил и свидетелство за съдимост, удостоверение от НСлС, медицинско удостоверение от психодиспансер, както и телково решение, че има заболявалия с онкологична насоченост.

От извършените допълнителни проверки отново се установява, че И. А. не е осъждан и срещу него няма данни за обвинения по неприключени наказателни производства, както и, че не са установени психични разстройства и заболявалия спрямо същия. Видно от докладната записка на ПИ и ОР - ТП „Н.“ - 02 РУ - СДВР и от проверката в Единния информационен регистър на МВР - ЦИС „Полиция - КОС“, за лицето няма данни, през последните три години, да са му налагани мерки за защита по Закона за защита от домашното насилие и няма данни за психично заболяване или да е лекувано за употреба на наркотични вещества, не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер и срещу него няма обвинения за такова престъпление и не е получавано уведомление по чл. 182, ал. 2, т. 2 или по чл. 221, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

От допълнително извършената проверка относно това дали лицето живее по постоянен адрес, при посещение на адреса по лична карта, същият не е установен, като от проведен разговор със съседка на А., същата заявява, че живее в [населено място] и посещава адреса, когато трябва да си вземе пенсията.

Жалбоподателят е уведомен на 21.04.2023г. чрез проведен телефонен разговор, че започва процедура по отказ от издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана.

С оспорения Отказ рег. № 226р-17488/25.04.2023г. за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана на Началника на 02 РУ - СДВР, на основание чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, във връзка с чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ е отказано да бъде дадено исканото разрешение. В обстоятелствената част на административния акт е посочено, че посочените от жалбоподателя мотиви, а именно предотвратяването на потенциални посегателства върху личността и имуществото, и на членове на семейството, не може да мотивира притежаване на огнестрелно оръжие и подновяване срока на разрешението за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана, доколкото заплахата от действия с такъв характер съществува хипотетично за всеки гражданин и разширяването на тълкуването на необходимостта като предотвратяване на бъдещи вероятни, но несигурни, събития би довело до издаването на разрешение практически на всеки и би обезсмислило необходимостта като критерий, въведен в закона за установяване на основателността на искането за дейностите с огнестрелно оръжие. Твърдяната нужда не попада в обхвата на закона, имайки предвид, че въведеният разрешителен режим изисква установяването на основателни, актуални и конкретни причини, които по несъмнен начин обосновават необходимост от носене на оръжие извън хипотетични предположения.

Отказът е връчен на оспорващия на 04.05.2023г. Същият е обжалван по административен ред, като с Решение № 513р55329/30.05.2023г. Директорът на СДВР, като е разгледал внесените от жалбоподателя допълнителни твърдения, е отхвърлил

подадената жалба като неоснователна.

По делото, като доказателство е приложена административната преписка в цялост, както и допълнително удостоверение от 11.09.2017 г. по ДП № 814/06.04.2015 г. на 02 РУ-СДВР, пневмотахографско изследване от 21.03.2018г., резултати от ренгеново изследване на бял дроб и сърце от 22.06.2016 г.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – началника на 02 РУ - СДВР, в изпълнение на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ. Същият съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, в т.ч. фактически и правни основания за постановяването му. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Административният акт съответства на материално-правните разпоредби и на целта на закона.

ЗОБВВПИ въвежда изключително строг разрешителен режим на посочените в него дейности с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, с оглед опасността, която представляват самите те и дейностите с тях, поради което за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от придобиване на оръжие. В чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ са посочени обстоятелствата, при които не се издава разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

По делото не се спори, че по отношение на И. А. не са налице отрицателните предпоставки на чл. 58, ал. 1, т. 1-9 ЗОБВВПИ. Спорът е по отношение наличието на предпоставката по т. 10 - основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Следователно физическото лице, което иска разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за самоотбрана трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Само наличието на такава нужда, представлява за законодателя основание да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие. В тежест на лицето, подало искане за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие, е да заяви и подкрепи с убедителни доказателства своята необходимост от притежание на късо огнестрелно оръжие.

В настоящият случай жалбоподателят като физическо лице е посочил в заявлението си, че иска да придобие късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана, охрана на близките му и опазване на имуществото.

Настоящият съдебен състав споделя така изложените от органа мотиви. Съгласно уредбата на режима за придобиване на огнестрелни оръжия в ЗОБВВПИ тази дейност подлежи на разрешителен, а не на регистрационен режим, като преценката за това

дали са спазени условията, и особено необходимостта от притежаване на оръжие, е на компетентния административен орган, който действа при условията на оперативна самостоятелност. Преценката е индивидуална и във всеки отделен случай следва да бъде отчетено дали има доказана и съществена необходимост за придобиване от дадено лице на оръжие, както и тя да оправдава риска, който произтича от самият факт на притежаването му от цивилно лице. В настоящия случай тази необходимост не е надлежно и убедително доказана.

За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а е достатъчно съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. В тази връзка, извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплахата личността или имуществото на лицето или на негови близки хора. В конкретния случай изложените от жалбоподателя, както в заявлението, така и във възражението му, факти и обстоятелства не навеждат на извод, че същият е заплашен в качеството си физическо лице повече от всички останали граждани на обществото.

Действително от приложените по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е пострадал от престъпление, при което неизвестен извършител на 04.04.2015г. до 05.04.2015г. е проникнал в апартамента на жалбоподателя и е отнел негови движими вещи, както и, че е постарало лице по н.а.х.дело № 1108/2020г. по описа на РС – Пазарджик, но тези факти не обосновават основателна причина за предоставяне на разрешение, тъй като необходимостта от самоотбрана трябва да е реална и непосредствена и то към момента на подаване на заявлението. Не се представят и доказателства за съществуването на тази конкретна необходимост, а изложените мотиви са възможни хипотези на настъпването на дадени обстоятелства. Съответно разширяването на тълкуването на необходимостта, като предотвратяване на бъдещи вероятни, но несигурни събития, би обезсмислило необходимостта като критерий, въведен в закона, за установяване на основателността на искането за осъществяване на дейностите с огнестрелно оръжие. Както се посочи по-горе, необходимостта от осигуряване на самоотбрана следва да е обвързана с конкретна, пряка и достатъчно сериозна опасност от посегателства срещу живота, здравето или имуществото на заявителя. Такава непосредствена и тежка заплахата за него, която да оправдава повишения риск от притежаване и носене на огнестрелно оръжие, не се установи в настоящия случай.

Осъществяването на правнорегламентирана дейност по ЗОБВВПИ, с оглед високия риск от обществена опасност, не може да бъде самоцелно, а мотивирано от сериозни и уважителни причини, каквито не съставляват изложените от жалбоподателя аргументи. Доводите за потенциална опасност, изложени от жалбоподателя и в заявлението му, и в жалбата му, не могат да обосноват по несъмнен начин необходимостта от самоотбрана. При липсата на данни за конкретни актове, застрашаващи личната безопасност на лицето и целостта на неговото имущество към момента на подаване на заявлението, необходимостта от носене на огнестрелно оръжие към този момент не е доказана. В случая оспорваният не доказва наличието на основателна причина за придобиване на късоцевно оръжие за граждански цели. Правилно административният орган е посочил, че за сочените в заявлението цели жалбоподателят би могъл да придобие предупредително и/или сигнално оръжие, за

което е предвиден уведомителен режим, съгласно чл.54, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

При издаване на оспорения отказ не е нарушен принципът на съразмерност, визиран в чл. 6 от АПК, тъй като административният орган е упражнил правомощията си по разумен начин, добросъвестно, справедливо и в съответствие с материалния закон.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното Административен съд София - град, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба от И. П. А. срещу Отказ рег. № 226р-17488/25.04.2023г. за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана на началника на 02 РУ - СДВР, потвърден с Решение № 513р55329/30.05.2023 г. на директора на СДВР.

ОСЪЖДА И. П. А., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: